

Bemærkninger til lovforslaget

Dette lovforslag er uændret genfremsættelse af lovforslag L 83, der i folketingsårets 1. samling fremsattes den 30. november 1983 (Folketingstidende 1983-84 sp. 2363-65). Forslaget nåede ikke at komme til 1. behandling, inden der den 15. december 1983 blev udskrevet valg til folketinget.

Almindelige bemærkninger til lovforslaget

1. Formål

Som et led i den af regeringen iværksatte regulering opfordrede indenrigsministeren i efteråret 1982 samtlige borgmestre og amtsborgmestre til at fremkomme med forslag til sanering og forenkling af gældende love, administrative forskrifter m.v., som efter kommunernes opfattelse i unødvendig grad gør administrationen kompliceret og tid- og omkostningskrævende. Det foreliggende lovforslag indeholder de forslag, der efter regeringens opfattelse umiddelbart kan og bør gennemføres i den kommunale indkomstskattelov.

2. Indhold

De foreslåede ændringer går stort set alle ud på at forenkle bestemmelserne om deling mellem kommunerne af den samlede kommunale andel af indkomstskatten af personer og af selskaber, foreninger m.v. De herom gældende bestemmelser og de foreslåede ændringer har alene betydning for primærkommunerne, herunder Københavns og Frederiksberg kommuner.

2.1. Det første forslag vedrører reglerne om fordeling mellem kommunerne af den kommunale indkomstskat af personer. Den enkelte skatteydere samlede indkomst beskattes igennem hele kalenderåret med udskrivningsprocenten i en bestemt kommune (skattekommunen) uden hensyn til, om skatteyderen i løbet af året skifter bopæl til én eller flere andre kommuner. Derimod vil en ændring af skatteyderens bopæl fra én kommune til en anden normalt medføre, at skatteyderens samlede kommunale indkomstskat for det pågældende kalenderår skal deles imellem kommunerne. Den-

ne fordeling foretages i langt de fleste tilfælde maskinelt af statsskattedirektoratet på grundlag af edb-registrerede oplysninger i det centrale skatteyderregister (CSR). I nogle tilfælde kan fordelingen dog af tekniske grunde ikke foretages maskinelt i overensstemmelse med de gældende fordelingsregler. I disse tilfælde, hvis antal er faldet væsentligt efter landliggerkattens ophævelse, påhviler det skattekommunen at foretage fordelingen manuelt.

Forslaget går ud på at fritage kommunerne for den manuelle fordeling og i stedet lade statsskattedirektoratet fordele de pågældende skattebeløb endeligt og ubeskåret til de respektive skattekommuner. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 2 og 3, samt bemærkningerne hertil. Forslaget nødvendiggør en redaktionel ændring af lovens § 2, stk. 3, 4. pkt. Der henvises herom til lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

2.2. Det andet forslag vedrører reglerne om fordeling af den kommunale indkomstskat af begrænset skattepligtige. Disse personer – det drejer sig især om personer, der har bopæl i udlandet – er ikke omfattet af den kommunale indkomstskattelovs almindelige regler, men skal svare kommunal indkomstskat med 20 pct. af den begrænset skattepligtige indkomst.

Beløbene afregnes maskinelt af statsskattedirektoratet til vedkommende slutligningskommune. Hvis indkomsten kan anses for faldet i flere kommuner, kan der derefter blive tale om, at slutligningskommunen foretager en forholdsmæssig fordeling af beløbet. Denne fordeling foretages rent manuelt.

Da det administrative arbejde hermed ikke skønnes at stå i et rimeligt forhold til resultatet, foreslås det at lade den kommunale indkomstskat af begrænset skattepligtige tilfalde slutligningskommunen udelst, således at den manuelle fordeling bortfalder.

Der henvises herom til lovforslagets § 1, nr. 4-6, og bemærkningerne hertil.